

TEATR NARODOWY

JULIA HOLEWIŃSKA

Dramatopisarka i dramaturżka. Absolwentka Wydziału Wiedzy o Teatrze warszawskiej Akademii Teatralnej im. Aleksandra Zelwerowicza, w której obecnie wykłada. W latach 2021–2024 zastępczyni dyrektora ds. programowych Teatru Polskiego im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy. 1 listopada 2024 obejmie funkcję zastępczyni dyrektora ds. programowych Teatru Dramatycznego im. Gustawa Holoubka w Warszawie.

Jest autorką dramatów wystawianych na scenach polskich i zagranicznych: *Polemiry* (reż. Marcin Liber, Teatr im. Modrzejewskiej w Legnicy – prem. 2025), *Ostatnie dni Eleny i Nicolae Ceaușescu* (reż. Wojciech Faruga, Teatr Polski w Bydgoszczy, 2023), *Klatka* (reż. Ricardo Correia, Convento São Francisco, Coimbra, 2022), *Katyń. Teoria barw*, (reż. Wojciech Faruga, Teatr Polski w Bydgoszczy, 2021), *Turyści, Muzykant* (reż. Jan Warenycia, Teatr Polskiego Radia, 2016), *Granice* (reż. Bartek Frąckowiak, Teatr Polski w Bydgoszczy, 2016), *Kalkstein/Czarne Słońce* (reż. Joanna Grabowiecka, Teatr im. Solskiego w Tarnowie / Teatr Łąźnia Nowa, 2015), *Good Night Cowboy* (razem z Kubą Kowalskim), (reż. Kuba Kowalski, Teatr Dramatyczny w Wałbrzychu / Teatr WARSawy, 2015), *Dolce Vita* (razem z Kubą Kowalskim), (reż. Kuba Kowalski, Teatr im. Kochanowskiego w Opolu, 2014; reż. Lena Frankiewicz, cykl Wytwórni Filmów Dokumentalnych i Fabularnych „Teatroteka”, 2022; reż. Marcin Hycnar, Teatr Współczesny w Warszawie, 2023), *Krzywicka/krew* (finał Gdynińskiej Nagrody Dramaturgicznej 2013; reż. Dobrosława Bałazy, Teatr Polskiego Radia, 2014; reż. Alina Moś-Kerger, Teatr im. Modrzejewskiej w Legnicy, 2016), *Ziemia niczyja* (razem z Lotharem Kittsteinem), (reż. Frank Heuel, Fringe Ensemble, Bonn, 2012; Teatr Powszechny w Warszawie, 2013), *Ciała obce* (reż. Paweł Wodziński, Teatr Polskiego Radia 2011; reż. Kuba Kowalski, Teatr Wybrzeże w Gdańsku, 2012; reż. Lianne O'Shea, Project Art. Centre, Dublin, 2013), *Rewolucja balonowa* (reż. Sławomir Batyra, Teatr Powszechny w Warszawie; 2011; reż. John Currivan, Theatre Upstairs, Dublin, 2013; reż. Alina Moś-Kerger, Teatr im. Osterwy w Gorzowie, 2015), *12/70* (reż. Thomas Sauerteig, Sala Beckett, Barcelona, 2011; reż. Stefanie Hoster, Deutschlandradio, 2013) *Zina, Wodewil*.

W swoim dorobku ma również sztuki dla dzieci: *Skarpety i papiloty* (reż. Tomasz Man, Wrocławski Teatr Lalek, 2013; reż. Robert Drobniuch, Teatr Maska w Rzeszowie, 2016), *Akademia Pani Beksy* (reż. Robert Drobniuch, Teatr Lalki i Aktora „Kubuś” w Kielcach, 2017).

Jej dramaty tłumaczono na: angielski, rosyjski, niemiecki, hiszpański, rumuński, włoski, czeski, japoński, ukraiński, słowacki, kataloński, białoruski, chorwacki i portugalski.

Jako dramaturżka i autorka adaptacji pracowała m.in. przy spektaklach reżyserowanych przez Kubę Kowalskiego: *Kotka na rozpalonym blaszanym dachu* Tennessee Williamsa (Teatr Polski w Poznaniu, 2011), *Wichrowe wzgórza* wg Emily Brontë (Teatr Studio w Warszawie, 2012), *Życie jest snem* Calderóna (Teatr Wybrzeże w Gdańsku, 2013), *Mizantrop* Molière'a (Teatr Polski w Poznaniu, 2014), *Pani Bovary* Gustave'a Flauberta, *Diabeł i tabliczka czekolady* Pawła

Piotra Reszki (Teatr im. Osterwy w Lublinie, 2015 i 2017), *Szkarłatny płatek i biały* Michela Fabera (Teatr Studio w Warszawie, 2016). W Teatrze Narodowym była dramaturżką spektakli w reżyserii Wojciecha Farugi – *Matka Joanna od Aniołów* wg Jarosława Iwaszkiewicza (2020) oraz *Dekalog* Krzysztofa Kieślowskiego i Krzysztofa Piesiewicza (2022).

Wyreżyserowała spektakle *Hiroshima/Love* (Biennale Warszawa, 2019) i *Ameryka* (Teatr Polski w Bydgoszczy, 2022) – oba własnego i Tomasza Szerszenia autorstwa.

Publikowała m.in. w „Dialogu”, „Teatrze”, „Kontekstach”, „Tygodniku Powszechnym” i „Dwutygodniku”. Jest trzykrotną stypendystką ministra kultury, laureatką programu Młoda Polska, stypendystką rządu francuskiego i miasta stołecznego Warszawy. W 2010 roku za sztukę *Ciała obce* otrzymała Gdyńską Nagrodę Dramaturgiczną, w 2012 roku sztuka ta znalazła się w finale konkursu Stückemarkt, a słuchowisko na jej podstawie zdobyło brązowy medal w konkursie Prix Europa. W 2013 roku sztuka ukazała się w anglojęzycznej antologii *(A)pollonia* oraz została zaprezentowana w New York Theatre Workshop w reżyserii Davida Schweizera.